

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 29 lipca 1993 r.

w sprawie postępowania dotyczącego odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii.

Na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 1991 r. Nr 8, poz. 27) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wstępne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 1991 r. Nr 8, poz. 27),
- 2) o rzeczniku odpowiedzialności zawodowej — rozumie się przez to Krajowego lub okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej lub ich zastępców,
- 3) o sądzie lekarsko-weterynaryjnym — rozumie się przez to Krajowy lub okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny,
- 4) o sądzie I instancji — rozumie się przez to okręgowy sąd lekarsko-weterynaryjny, a także Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny orzekający jako I instancja,
- 5) o sądzie II instancji — rozumie się przez to Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny rozpoznający odwołania od orzeczeń wydanych przez sądy I instancji,
- 6) o lekarzu weterynarii, którego dotyczy postępowanie — rozumie się przez to lekarza weterynarii, w sprawie którego prowadzone jest postępowanie wyjaśniające,
- 7) o obwinionym lekarzu weterynarii — rozumie się przez to lekarza weterynarii, przeciwko któremu został sporządzony wniosek o ukaranie lub wydane zostało nieprawomocne orzeczenie,

8) o pokrzywdzonym — rozumie się przez to osobę fizyczną, prawną lub inną jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, której dobro zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone działaniem lub zaniechaniem lekarza weterynarii i która wniosła skargę do rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

§ 2. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej obowiązany jest badać i uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie.

2. Członkowie sądów lekarsko-weterynaryjnych orzekają na podstawie swego przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów zebranych w toku postępowania, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego lekarza weterynarii.

3. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej i sąd lekarsko-weterynaryjny czuwają, aby w toku postępowania jego uczestnicy nie ponieśli szkody z powodu niezajomości przepisów prawa i w tym celu udzielają im niezbędnych informacji i wyjaśnień.

§ 3. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej i członek sądu lekarsko-weterynaryjnego nie może pełnić swojej funkcji w okresie, kiedy przeciw niemu toczy się postępowanie karne lub postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej.

§ 4. 1. Członkowie sądu lekarsko-weterynaryjnego wybierają spośród siebie przewodniczącego sądu i wiceprzewodniczących w tajnym głosowaniu.

2. Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego kieruje pracą sądu, a w szczególności:

- 1) zaznajamia się z każdą sprawą wpływającą do sądu i wyznacza terminy poszczególnych posiedzeń,
- 2) ustala skład orzekający oraz wyznacza jego przewodniczącego.

§ 5. 1. Rozprawa przed sądem lekarsko-weterynaryjnym jest jawna dla członków samorządu lekarsko-weterynaryjnego.

2. W razie wyłączenia jawności mogą być obecne na rozprawie, oprócz osób biorących udział w postępowaniu, po dwie osoby wskazane przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej i obwinionego lekarza weterynarii. Jeżeli jest kilku obwinionych lekarzy weterynarii, każdy z nich może żądać pozostawienia na sali rozpraw po jednej osobie.

§ 6. Jeżeli w sprawie występuje dwóch lub więcej lekarzy weterynarii, których dotyczy postępowanie lub którzy są obwinieni, bądź jeżeli lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie, zarzuca się popełnienie dwóch lub więcej przewinień zawodowych, postępowanie przeprowadza się łącznie, chyba że jest to niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione.

§ 7. Postępowanie może być zawieszono:

- 1) w razie dłuższej nieobecności w kraju lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie lub który jest obwiniony, jego psychicznej choroby lub innej ciężkiej choroby, uniemożliwiającej prowadzenie postępowania, na czas trwania tej przeszkody,
- 2) jeżeli o ten sam czyn, który stanowi przewinienie zawodowe, toczy się postępowanie karne, do czasu ukończenia tego postępowania.

Rozdział 2

Właściwość i skład sądu lekarsko-weterynaryjnego

§ 8. 1. Właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd lekarsko-weterynaryjny okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej, na terenie której popełniono przewinienie, z wyjątkiem spraw określonych w art. 50 ust. 2 i ust. 3 pkt 2 ustawy.

2. W razie, gdy czyny kilku sprawców, które choć stanowią odrębne przewinienia zawodowe, wiążą się ze sobą, możliwe jest łączne prowadzenie sprawy. Postanowienie o łącznym prowadzeniu postępowania wyjaśniającego podejmuje Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, zlecając prowadzenie postępowania określonemu okręgowemu rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej.

§ 9. Jeżeli przewinienia zawodowe objęte łącznym rozpoznaniem popełniło dwóch lub więcej obwinionych, którzy podlegają odpowiedzialności przed sądem okręgowym i Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym, właściwy do rozpoznania sprawy jest Krajowy Sąd.

§ 10. Sąd lekarsko-weterynaryjny orzeka w składzie trzyosobowym.

Rozdział 3

Strony, obrońcy i pokrzywdzeni

§ 11. 1. Okręgowy rzecznik prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawach odpowiedzialności zawodowej członków izby lekarsko-weterynaryjnej, której jest organem, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Krajowy Rzecznik prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawach odpowiedzialności zawodowej lekarzy weterynarii wymienionych w art. 50 ust. 3 pkt 2 ustawy.

§ 12. 1. Wniosek o wyłączenie od udziału w sprawie zastępcy okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej rozstrzyga okręgowy rzecznik, okręgowego rzecznika i zastępcy Krajowego Rzecznika — Krajowy Rzecznik, a Krajowego Rzecznika — Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny.

2. O wyłączeniu rzecznika odpowiedzialności zawodowej rozstrzyga się postanowieniem.

3. Krajowy Rzecznik z urzędu, na wniosek lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie, lub jego obrońcy, może ze względu na dobro sprawy przekazać prowadzenie postępowania okręgowemu rzecznikowi innej okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej.

§ 13. Lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie, oraz obwinionemu lekarzowi weterynarii przysługuje prawo odmowy złożenia wyjaśnień oraz odmowy udzielenia odpowiedzi na pytania.

§ 14. 1. Lekarz weterynarii, którego dotyczy postępowanie oraz obwiniony lekarz weterynarii może ustanowić obrońców spośród lekarzy weterynarii lub adwokatów w każdym stadium postępowania.

2. W przypadku, gdy lekarz weterynarii, którego dotyczy postępowanie oraz obwiniony lekarz weterynarii nie ma obrońcy z wyboru, sąd lekarsko-weterynaryjny wyznacza mu spośród lekarzy weterynarii obrońcę z urzędu, jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie.

3. Sąd lekarsko-weterynaryjny na wniosek lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie lub obwinionego

lekarza weterynarii może wyznaczyć obrońcę spośród lekarzy weterynarii także w innych uzasadnionych przypadkach.

4. Obrońcą nie może być członek sądu lekarsko-weterynaryjnego i rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

5. Obrońca jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym się dowie w związku z wykonywaniem czynności obrońcy.

§ 15. Pokrzywdzony w toku postępowania jest uprawniony do:

- 1) zgłoszenia wniosków dowodowych,
- 2) wniesienia zażalenia na postanowienie rzecznika odpowiedzialności zawodowej o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego i o umorzeniu postępowania,
- 3) wniesienia odwołania od orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego kończącego postępowanie z zastrzeżeniem § 43 ust. 2,
- 4) przeglądania akt sprawy.

Rozdział 4

Postępowanie wyjaśniające

§ 16. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej wszczywa postępowanie wyjaśniające, jeżeli uzyskał wiarygodną informację o przewinieniu z zakresu lekarsko-weterynaryjnej odpowiedzialności zawodowej.

§ 17. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej przed wszczęciem postępowania wyjaśniającego bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności wyłączające postępowanie.

2. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, rzecznik wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, które doręcza wraz z uzasadnieniem pokrzywdzonemu i lekarzowi weterynarii, na którego złożono skargę.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, wystąpią w toku postępowania wyjaśniającego, rzecznik wydaje postanowienie o umorzeniu wszczętego postępowania, które doręcza wraz z uzasadnieniem pokrzywdzonemu i lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie.

4. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, a jeżeli postanowienie to wydał Krajowy Rzecznik — zażalenie przysługuje do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.

§ 18. 1. Postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego lub o umorzeniu tego postępowania, prowadzonego przez zastępcę okręgowego rzecznika, wymaga zatwierdzenia przez okręgowego rzecznika.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zastępcy Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

§ 19. 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia postępowania lub zebrane w jego toku zawierają dostateczne podstawy do przedstawienia zarzutów lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie, rzecznik odpowiedzialności zawodowej sporządza postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie lekarzowi weterynarii i przesłuchuje go na okoliczność tych zarzutów.

2. Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zawiera: wskazanie lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie, dokładne określenie zarzucanego mu przewinienia zawodowego i uzasadnienie.

3. Na wniosek lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie jego obrońca może być obecny przy składaniu wyjaśnień.

§ 20. 1. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik odpowiedzialności zawodowej powinien dążyć do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może on przesłuchać lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie, świadków, biegłych, jak również przeprowadzić inne dowody.

2. Odmowa złożenia wyjaśnień przez lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie, nie wstrzymuje postępowania.

§ 21. 1. W toku postępowania wyjaśniającego należy lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie, umożliwić złożenie wszystkich wyjaśnień, które uważa on za istotne dla sprawy.

2. Lekarz weterynarii, którego dotyczy postępowanie, ma prawo w toku postępowania wyjaśniającego zgłaszać wnioski dotyczące przesłuchania świadków, powołania biegłych oraz przeprowadzenia innych dowodów.

3. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o jego zamknięciu, o czym powiadamia lekarza weterynarii, którego dotyczy postępowanie, udostępnia mu zebrane dowody oraz umożliwia złożenie dodatkowych wyjaśnień i wniosków dowodowych, w terminie 14 dni od daty doręczenia postanowienia.

§ 22. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej w toku postępowania wyjaśniającego może zwrócić się o przeprowadzenie czynności w ramach tego postępowania do innych rzeczników odpowiedzialności zawodowej.

§ 23. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego, jeżeli zebrany materiał nie daje podstaw do wniesienia wniosku o ukaranie.

2. Odpis postanowienia, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem doręcza się lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie, pokrzywdzonemu oraz Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej.

3. Na postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie i pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie do Krajowego Rzecznika.

4. Na postanowienie Krajowego Rzecznika o umorzeniu postępowania wyjaśniającego osobom, o których mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.

§ 24. 1. Jeżeli wynik postępowania wyjaśniającego potwierdza zasadność zarzutów stawianych lekarzowi weterynarii, którego dotyczy postępowanie, rzecznik odpowiedzialności zawodowej składa właściwemu sądowi lekarsko-weterynaryjnemu wniosek o ukaranie.

2. Wniosek o ukaranie powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko, nazwisko panieńskie, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, adres zamieszkania obwinione-

go lekarza weterynarii oraz jego miejsce pracy i zajmowane stanowisko,

- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia zawodowego, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających,
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody,
- 4) uzasadnienie wniosku.

3. O skierowaniu wniosku do właściwego sądu lekarsko-weterynaryjnego rzecznik odpowiedzialności zawodowej zawiadamia obwinionego lekarza weterynarii, właściwą okręgową radę lekarsko-weterynaryjną i pokrzywdzonego.

§ 25. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej powinno być zakończone w ciągu trzech miesięcy od daty zawiadomienia o popełnieniu przewinienia zawodowego.

2. W szczególnie uzasadnionym przypadku Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 miesiące.

Rozdział 5

Postępowanie przed sądem lekarsko-weterynaryjnym I instancji

§ 26. 1. Po otrzymaniu wniosku o ukaranie przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie i wydaje stosowne zarządzenia przygotowujące rozprawę, chyba że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania lub jego zawieszenia albo, że należy uzupełnić postępowanie wyjaśniające; w takim przypadku kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.

2. Na posiedzeniu niejawnym sąd lekarsko-weterynaryjny wydaje postanowienie o:

- 1) umorzeniu postępowania,
- 2) zawieszeniu postępowania,
- 3) przekazaniu sprawy rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego albo
- 4) skierowaniu sprawy do rozpoznania na rozprawie, które doręcza się stronom i pokrzywdzonemu.

3. Na postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1—3, stronom przysługuje zażalenie; pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, powinno wskazywać, w jakim kierunku ma nastąpić uzupełnienie postępowania oraz określać termin zakończenia postępowania, nie dłuższy niż 3 miesiące.

§ 27. Jeżeli wniosek o ukaranie odpowiada warunkom formalnym, a sprawę skierowano do rozpoznania na rozprawie, przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego zarządza doręczenie jego odpisu obwinionemu lekarzowi weterynarii.

§ 28. 1. Na rozprawę wzywa się obwinionego lekarza weterynarii oraz zawiadamia o jej terminie jego obrońcę i rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

2. Pomiedzy terminem doręczenia obwinionemu lekarzowi weterynarii wniosku o ukaranie a terminem rozprawy powinno upłynąć co najmniej 14 dni. W razie niezachowania tego terminu, obwiniony lekarz weterynarii lub jego obrońca może żądać odroczenia rozprawy.

3. Przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego zarządza wezwanie świadków i biegłych oraz przedstawienie innych dowodów wskazanych we wniosku o ukaranie, a także w innych uzasadnionych wnioskach zgłoszonych przez strony przed rozpoczęciem rozprawy.

4. Udział rzecznika odpowiedzialności zawodowej w rozprawie jest obowiązkowy.

5. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lekarza weterynarii lub jego obrońcy na rozprawie nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy, chyba że sąd lekarsko-weterynaryjny uzna ich obecność za konieczną.

§ 29. 1. Członek sądu lekarsko-weterynaryjnego podlega wyłączeniu na zasadach przewidzianych w przepisach Kodeksu postępowania karnego.

2. Wniosek o wyłączenie może być złożony w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o terminie rozprawy. Jeżeli przyczyna wyłączenia doszła do wiadomości strony później, termin ten liczy się od chwili dowiedzenia się o tej przyczynie.

3. Jeżeli po wystąpieniu zawiadomienia o terminie rozprawy nastąpiła zmiana składu sądu lekarsko-weterynaryjnego, termin o którym mowa w ust. 2, biegnie od chwili dowiedzenia się o tym fakcie przez wnioskodawcę. Wniosek można złożyć najpóźniej do chwili rozpoczęcia rozprawy.

§ 30. Oskarżycielem przed sądem I instancji jest rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

§ 31. 1. Przewodniczący składu orzekającego sądu lekarsko-weterynaryjnego kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem.

2. Sąd lekarsko-weterynaryjny jest obowiązany dążyć do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W tym celu może dopuszczać z urzędu wszelkie dowody, jeśli uzna, że są potrzebne do uzupełnienia materiału.

§ 32. 1. Sąd lekarsko-weterynaryjny może wzywać i przesłuchiwać świadków i biegłych. Świadkowie zamieszkałi poza okręgiem izby w uzasadnionych przypadkach mogą być przesłuchiwani w trybie pomocy prawnej przez właściwy miejscowo sąd lekarsko-weterynaryjny.

2. Jeżeli świadek nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, sąd lekarsko-weterynaryjny zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

3. Zwolnienie świadka lub biegłego od przyrzeczenia zależy od uznania sądu. Na żądanie strony świadek lub biegły jest obowiązany złożyć przyrzeczenie.

§ 33. 1. Rozprawę rozpoczyna odczytanie wniosku o ukaranie przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej, po czym przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego zwraca się do obwinionego lekarza weterynarii o złożenie wyjaśnień. Następnie sąd przesłuchuje świadków i biegłych, ocenia dokumenty lub przeprowadza inne dowody.

2. Materiały sprawy za zgodą stron mogą być bez odczytania uznane przez sąd lekarsko-weterynaryjny w całości lub w części za materiał dowodowy.

3. Sąd lekarsko-weterynaryjny może z ważnych powodów zarządzić przerwę w rozprawie na okres nie dłuższy niż 21 dni.

4. Sąd lekarsko-weterynaryjny odracza rozprawę w razie:

- 1) niestawiennictwa rzecznika odpowiedzialności zawodowej,
- 2) usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego lekarza weterynarii,
- 3) niestawiennictwa obwinionego lekarza weterynarii, którego obecność na rozprawie uznał za konieczną,
- 4) niestawiennictwa obwinionego lekarza weterynarii, któremu wezwanie nie zostało doręczone.

5. Sąd lekarsko-weterynaryjny może odroczyć rozprawę w razie niestawiennictwa świadka lub biegłego albo z innej ważnej przyczyny.

§ 34. 1. Jeżeli na podstawie okoliczności, które zostały ujawnione dopiero w toku rozprawy, rzecznik odpowiedzialności zawodowej zarzucił obwinionemu inne przewinienie zawodowe oprócz objętego wnioskiem o ukaranie, sąd lekarsko-weterynaryjny odracza rozprawę, chyba że za zgodą stron rozpozna sprawę na tej samej rozprawie w zakresie rozszerzonym o nowe zarzuty.

2. W razie odroczenia rozprawy z przyczyny określonej w ust. 1, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wnosi nowy lub dodatkowy wniosek o ukaranie.

§ 35. 1. Po zakończeniu postępowania dowodowego rozprawę kończą przemówienia stron i obrońców, przy czym ostatni głos przysługuje obwinionemu lekarzowi weterynarii.

2. Przed przemówieniami stron i obrońców, na wniosek pokrzywdzonego, przewodniczący składu orzekającego może udzielić mu głosu.

§ 36. 1. Po wysłuchaniu stron przewodniczący składu orzekającego zamyka rozprawę i sąd lekarsko-weterynaryjny niezwłocznie przystępuje do narady.

2. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem jest tajny. W naradzie i głosowaniu uczestniczyć mogą tylko członkowie składu orzekającego.

§ 37. 1. Sąd lekarsko-weterynaryjny orzeka na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy.

2. Sąd lekarsko-weterynaryjny wymierza karę, biorąc pod uwagę stopień winy, naruszenie zasad etyki i deontologii zawodowej, naruszenie przepisów o wykonywaniu zawodu lekarza weterynarii, skutki czynu oraz zachowanie się obwinionego przed popełnieniem przewinienia zawodowego i po jego popełnieniu.

§ 38. 1. W razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień zawodowych sąd lekarsko-weterynaryjny wymierza kary za poszczególne przewinienia, a następnie wymierza jedną karę łączną za wszystkie czyny.

2. Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady:

- 1) w przypadku orzeczenia kar upomnienia i nagany wymierza się karę łączną nagany,

2) kara zawieszenia prawa wykonywania zawodu nie wyłącza orzeczenia kary upomnienia lub nagany,

3) przy orzeczeniu za kilka przewinień kar zawieszenia prawa wykonywania zawodu, kara łączna nie może przekroczyć 3 lat,

4) przy orzeczonych za kilka przewinień karach rodzajowo różnych i kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu wymierza się karę łączną pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

3. Zasady przewidziane w ust. 2 stosuje się odpowiednio w razie wydania orzeczenia łącznego.

§ 39. 1. Po zamknięciu rozprawy i odbyciu narady przewodniczący ogłasza stronom orzeczenie podpisane przez skład orzekający, przytaczając ustnie najważniejsze motywy orzeczenia.

2. W sprawach szczególnie zawitych sąd lekarsko-weterynaryjny może odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nie przekraczający 7 dni.

§ 40. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu, który je wydał oraz nazwiska członków sądu, rzecznika odpowiedzialności zawodowej i protokolanta,
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia,
- 3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego lekarza weterynarii,
- 4) opis zarzuconego przewinienia zawodowego,
- 5) rozstrzygnięcie sądu lekarsko-weterynaryjnego,
- 6) uzasadnienie.

2. Orzeczenie skazujące powinno ponadto zawierać:

- 1) dokładne określenie przewinienia zawodowego przypisanego obwinionemu lekarzowi weterynarii przez sąd lekarsko-weterynaryjny,
- 2) rozstrzygnięcie co do kary.

3. Orzeczenie sądu lekarsko-weterynaryjnego uprawomocnia się po upływie terminu przewidzianego w § 43 do złożenia środka odwoławczego.

§ 41. 1. Sąd lekarsko-weterynaryjny z urzędu uzasadnia na piśmie rozstrzygnięcia, od których przysługuje środek odwoławczy.

2. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1, powinno być sporządzone na piśmie w ciągu 14 dni.

3. Odpisy orzeczeń i postanowień wraz z uzasadnieniem i pouczeniem o środkach odwoławczych i terminie ich wniesienia doręcza się stronom i pokrzywdzonemu, a jeżeli ustanowiono obrońcę, odpisy te doręcza się również obrońcy.

§ 42. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący składu orzekającego sądu lekarsko-weterynaryjnego i protokolant.

Rozdział 6

Środki odwoławcze

§ 43. 1. Rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej i obwinionemu lekarzowi weterynarii przysługuje prawo

odwołania od orzeczeń i postanowień kończących postępowanie w I instancji oraz — w przypadku przewidzianym w art. 46 ust. 2 ustawy — w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia lub postanowienia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i trybie wniesienia odwołania.

2. Pokrzywdzonemu przysługuje odwołanie od orzeczeń kończących postępowanie w I instancji tylko w części dotyczącej winy. Termin wniesienia odwołania określa ust. 1.

3. Odwołanie wraz z odpisami dla stron wnosi się do sądu lekarsko-weterynaryjnego, który wydał zaskarżone orzeczenie. Sąd lekarsko-weterynaryjny w ciągu 7 dni od daty wpływu przekazuje akta sprawy sądowi właściwemu do rozpoznania odwołania albo odmawia przyjęcia odwołania, jeżeli zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne z mocy ustawy.

4. Od postanowienia o odmowie przyjęcia środka odwoławczego przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania odwołania w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 7

Postępowanie przed sądem lekarsko-weterynaryjnym II instancji

§ 44. Sąd lekarsko-weterynaryjny wszczyna postępowanie odwoławcze po otrzymaniu odwołania od orzeczenia sądu lekarsko-weterynaryjnego I instancji wraz z całością materiału sprawy.

§ 45. 1. Jeżeli odwołanie odpowiada warunkom formalnym, przewodniczący Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego zarządza doręczenie stronie przeciwnej odpisu odwołania wraz z uzasadnieniem i wydaje stosowne zarządzenie przygotowujące rozprawę.

2. Jeżeli odwołanie zostało wniesione po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalne z mocy ustawy, przewodniczący Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego kieruje sprawę na posiedzenie niejawne.

3. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny pozostawia odwołanie bez rozpoznania, jeżeli zachodzą okoliczności określone w ust. 2.

§ 46. Przewodniczący Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego wyznacza spośród sędziów wskazanych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, przewodniczącego składu orzekającego.

§ 47. Cofnięcie odwołania przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny. Odwołania wniesionego przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej na korzyść obwinionego lekarza weterynarii nie można cofnąć bez zgody obwinionego.

§ 48. 1. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny, działając w II instancji rozpoznaje sprawę w granicach odwołania.

2. Niezależnie od granic odwołania sąd II instancji bierze z urzędu pod rozwagę rażące naruszenie prawa oraz istotną odmienność oceny co do naruszenia zasad etyki i deontologii zawodowej.

3. Wydanie orzeczenia na niekorzyść obwinionego lekarza weterynarii może nastąpić tylko wtedy, gdy odwołanie wniesiono na jego niekorzyść i tylko w granicach odwołania.

4. Niezależnie od granic odwołania orzeczenie podlega zmianie na korzyść obwinionego lekarza weterynarii lub uchyleniu, jeżeli jest ono oczywiście niesprawiedliwe.

§ 49. Oskarżycielem przed Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym jest Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej lub jego zastępca.

§ 50. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem I instancji.

§ 51. 1. Po rozpoznaniu środka odwoławczego Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie albo uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

2. Jeżeli pozwalają na to zebrane dowody, Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny zmienia zaskarżone orzeczenie orzekając odmiennie co do istoty albo uchyla je w całości lub w części i umarza postępowanie w odpowiednim zakresie. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny w innych przypadkach uchyla orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania sądowi lekarsko-weterynaryjnemu I instancji.

3. W razie ponownego rozpoznania sprawy, do składu orzekającego nie wyznacza się członków sądu, którzy poprzednio w niej brali udział.

§ 52. Orzeczenie Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego, wydane w II instancji, umarzające postępowanie, uniewinniające obwinionego lekarza weterynarii lub skazującego na karę upomnienia albo naganę, staje się prawomocne z chwilą ogłoszenia.

Rozdział 8

Tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych

§ 53. 1. Postanowienie sądu lekarsko-weterynaryjnego o tymczasowym zawieszeniu lekarza weterynarii w czynnościach zawodowych zapada na rozprawie. Na postanowienie to przysługuje rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej i obwinionemu lekarzowi weterynarii zażalenie do sądu lekarsko-weterynaryjnego II instancji.

2. Okręgowy sąd przesyła Krajowemu Sądowi Lekarsko-Weterynaryjnemu odpis postanowienia o tymczasowym zawieszeniu lekarza weterynarii w czynnościach zawodowych.

3. Postanowienie w sprawie tymczasowego zawieszenia lekarza weterynarii w czynnościach zawodowych doręcza się obwinionemu lekarzowi weterynarii z pouczeniem o przysługującym środku odwoławczym, właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej i zakładowi zatrudniającemu lekarza weterynarii.

4. Postanowienie o tymczasowym zawieszeniu lekarza weterynarii w czynnościach zawodowych jest natychmiast wykonalne.

§ 54. Okres tymczasowego zawieszenia w czynnościach zawodowych zalicza się na poczet kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii.

Rozdział 9

Wykonywanie prawomocnych orzeczeń

§ 55. 1. Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny lub Sąd Najwyższy, który wydał prawomocne orzeczenie, zwraca

akta sprawy sądowi I instancji w terminie 14 dni od jego wydania.

2. Sąd I instancji przesyła najpóźniej w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się orzeczenia jego odpis właściwej okręgowej radzie lekarsko-weterynaryjnej, Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej oraz kierownikowi zakładu pracy zatrudniającego ukaranego.

3. Odpis prawomocnego orzeczenia dołącza się do akt osobowych ukaranego-lekarza weterynarii.

§ 56. 1. Termin rozpoczęcia i zakończenia kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii ustala zarządzeniem przewodniczący okręgowej rady lekarsko-weterynaryjnej w ciągu 14 dni po otrzymaniu odpisu prawomocnego orzeczenia.

2. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, przesyła się ukaranemu lekarzowi weterynarii, kierownikowi zakładu pracy zatrudniającego ukaranego lekarza weterynarii lub organowi ewidencyjnemu działalności gospodarczej.

Rozdział 10

Wznowienie postępowania

§ 57. 1. O wznowieniu postępowania orzeka postanowieniem sąd, który wydał orzeczenie kończące postępowanie.

2. W kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego orzeka Krajowy Sąd Lekarsko-Weterynaryjny w składzie 3 sędziów.

3. Na postanowienie okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego przysługuje zażalenie do Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego.

4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego.

5. Wznowione postępowanie toczy się na zasadach ogólnych.

Rozdział 11

Koszty postępowania

§ 58. 1. Każde orzeczenie sądu lekarsko-weterynaryjnego powinno zawierać postanowienie o kosztach postępowania.

2. Jeżeli w orzeczeniu nie określono kosztów postępowania, określa je przewodniczący sądu lekarsko-weterynaryjnego, w terminie 14 dni od wydania orzeczenia.

3. Na zarządzenie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ukaranemu lekarzowi weterynarii zażalenie do sądu lekarsko-weterynaryjnego.

§ 59. 1. W razie wydania orzeczenia o ukaraniu, sąd lekarsko-weterynaryjny obciąża ukaranego lekarza weterynarii kosztami postępowania na rzecz izby lekarsko-weterynaryjnej, której ukarany był członkiem w czasie wniesienia wniosku o ukaranie.

2. Jeżeli jednym orzeczeniem ukarano dwóch lub więcej obwinionych lekarzy weterynarii, koszty postępowania sąd lekarsko-weterynaryjny dzieli między nich według zasad słuszności.

3. Sąd lekarsko-weterynaryjny może zwolnić ukaranego lekarza weterynarii od zwrotu kosztów postępowania w całości lub w części, jeśli uzna, że poniesienie ich byłoby dla ukaranego lub jego rodziny zbyt uciążliwe.

§ 60. 1. Koszty postępowania prowadzonego przez okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej i przed okręgowym sądem lekarsko-weterynaryjnym wyklada właściwa okręgowa izba lekarsko-weterynaryjna, a koszty postępowania prowadzonego przez Krajowego Rzecznika i przed Krajowym Sądem Lekarsko-Weterynaryjnym — Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna.

2. Egzekucja kosztów postępowania należy do izby lekarsko-weterynaryjnej, na której rzecz koszty te zostały zasądzone.

3. Należności przypadające świadkom lub biegłym wypląca właściwa izba lekarsko-weterynaryjna na zasadach obowiązujących w postępowaniu sądowym.

§ 61. Do kosztów postępowania należą:

- 1) koszty doręczenia wezwań i innych pism,
- 2) należności rzeczników odpowiedzialności zawodowej i członków sądu lekarsko-weterynaryjnego związane z postępowaniem, a w szczególności zwrot utraconych zarobków i kosztów przejazdów,
- 3) należności świadków i biegłych.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

§ 62. Obsługę kancelaryjną okręgowego sądu lekarsko-weterynaryjnego i okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej zapewnia okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, a Krajowego Sądu Lekarsko-Weterynaryjnego i Krajowego Rzecznika — Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.

§ 63. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *J. Janiszewski*
Kierownik Ministerstwa